

Bilag.

Finansministeriet.

København, den 30. November 1936.

Den nuværende Formulering af § 17 i Loven om Statsanstalten for Livsforsikring har efter Erfaringerne i den forløbne Tid, hvor Tegningen af Forsikringer uden Lægeundersøgelse har taget et meget stort Opsving, ikke ydet tilstrækkeligt Værn mod de Tilfælde, hvor den forsikrings søgende afgiver urigtige Oplysninger om sin Helbredstilstand.

I de faa Tilfælde, hvor det kan fastslaaes, at en urigtig Oplysning skyldes Svig, maa man finde det rimeligt, at der ikke finder nogen Udbetaling Sted, heller ikke af Tilbagekøbsværdien, til den, der har udvist det svigagtige Forhold eller er medskyldig deri, jfr. Bemærkninger til Forsikringsaftalelovens § 101 af den til Forberedelse af Forsikringsaftaleloven nedsatte Kommission (pag. 142).

Med Hensyn til Forsikringsaftalelovens § 6, 2det Stykke, bemærkes, at Statsanstalten, allerede da den havde Udkastet til denne Lovbestemmelse til Udtalelse, foreslog den samme Ændring i Affattelsen som nu, men Udkastets Ordlyd blev fastholdt af Lovkommissionen. Da Bestemmelserne i § 6 er fravigelige, optog man i det oprindelige Udkast til Loven om Statsanstalten i 1931 Bestemmelsen omtrent som nu foreslaaet, men efter Henstilling fra Justitsministeriet (Hensyn til de berettigede efter Policen) blev Paragraffen ved Lovens Forelæggelse affattet i fuld Overensstemmelse med Forsikringsaftaleloven. Det store Antal Tilfælde af urigtige Oplysninger af denne Art i de nu forløbne 5 Aar foranlediger, at det nu maa findes paakrævet at gennemføre Statsanstaltens oprindelige Forslag, der kort begrundes dermed, at Fristelsen til at give urigtige Oplysninger forøges stærkt, naar man i hvert Fald ikke derved stilles ringere, end hvis man havde givet rigtige Oplysninger, og der endda er Udsigt til Fortjeneste, nemlig i de Tilfælde, hvor Urigtigheden ikke opdages. Naar § 6, 2det Stykke, 1ste Punktum, faar den her foreslaaede Udvidelse, vil man i en stor Mængde Tilfælde have faaet en saadan Dækning for den forøgede Risiko, at man kan give Afkald paa Anvendelsen af Regelen i sidste Punktum, nemlig Nedsættelsen under Hensyn til Genforsikring. Omvendt vil det gælde, at man, naar man anvender Regelen i sidste Punktum, vil faa saa stort et Afslag i Forsikringssummen, at man ikke vil foretage den yderligere Nedsættelse efter 1ste Punktums Regel.

Idet Præmien fastsættes paa Grundlag af de ved Forsikringens Tegning meddelte Oplysninger, finder man, hvis det senere viser sig, at disse er urigtige, saaledes at Statsanstalten har haft en Risiko, den kun vilde have baaret mod et Tillæg til den tilbudte Præmie, at det er rimeligt, at der ikke af Statsanstalten udbetales nogen Tilbagekøbsværdi, uden at man faar Dækning for sin forøgede Risiko, og at denne Dækning kan søges gennem Tilbagekøbsværdien.

Der foreslaas herefter nedenstaaende ændrede Affattelse af § 17 i Loven om Statsanstalten for Livsforsikring samt den i Konsekvens heraf fornødne Tilføjelse til § 29 i samme Lov, idet bemærkes, at der har været ført Forhandling om Sagen med Justitsministeriet, som ikke for sit Vedkommende har fundet noget at indvende mod Ændringsforslagene, samt at Statsanstalten fra De danske Livsforsikrings selskabers Forening har modtaget Meddelelse om, at de private Livs-